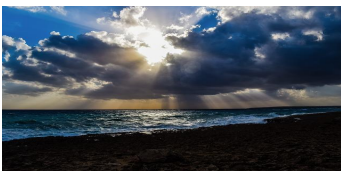

vzal si lôžko a veľbiac Boha odišiel domov. Všetkých sa zmocnil úžas a veľbili Boha, a plní bázne hovorili: „Dnes sme videli obdivuhodné veci.“ Lk 5,17-26

„Nikto nie je vinný!“ spieva sa v jednej piesni. Jedna z ciest ako sa dnes chcú ľudia vyslobodiť z pocitov viny spočívajú v tom, že o sebe vyhlasujú, že oni za nič nemôžu. Opradú sa množstvom výhovoriek, ospravedlnení a nakoniec sa snažia zo seba striasť akúkoľvek zodpovednosť. No ak nie sme za nič zodpovední a teda ani vinní, potom nie sme skutočne slobodní.

Ak si ale vinu priznám, najväčším pokušením je stať sa sám sebe žalobcom, sudcom a katom. Sám seba obviňujem z hriechu, sám seba odsudzujem a nakoniec sám seba trestám.

No duchovní otcovia vždy hovorili, že aj v „búrke“ hriechu máme zostať pokojní a vložiť sa do rúk Božích. Lebo On je žalobca, ktorý si na náš hriech už nespomenie a jeho súd je plný milosrdenstva. V ňom môžeme nájsť lásku, ktorá nás dvíha a uzdravuje z „ochrnutia“ vinou.

12.12. - UTOROK

V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý. Vtedy zvolala veľkým hlasom:

„Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radostou sa zachvelo dieťa v mojom lone. A blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán.“ Mária hovorila: „Veľbí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi.“ Lk 1,39-47

„Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána...“ Mladučké dievča, ktoré ide navštíviť svoju oveľa staršiu príbuznú, sa pre ňu stáva veľkým darom. Takým veľkým, že ona sama chváli Boha. Vidí v Márii Božie pôsobenie. To, čo s ňou On urobil. Mladú ženu, ktorú vedie Boh.

Kým aj ona sama nepočala dieťa, cítila sa Bohom odvrhnutá, lebo bola neplodná. No napriek tomuto svojmu celoživotnému utrpeniu nezostala zatrpknutá na

Boha. Naopak. Ostala vnímavá na jeho pôsobenie.

A preto každý, kto napriek ťažkostiam života zostane otvorený voči Bohu a citlivý na jeho konanie, môže nakoniec plesat': „čím som si zaslúžil to..., či ono...?“

13.12. - STREDA

Ježiš povedal: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu.

Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké.“ Mt 11,28-30

Hneď, keď sa ráno zobudím, utekám, aby som všetko stihol. Veľa na mňa naložili v práci alebo v škole, povinnosti v rodine, moji príbuzní a priatelia, moje záujmy... Je toho tak veľa, že už ma bolí chrbát, križe a plec. Asi som si toho na seba naložil veľa. Taký riadne veľký kameň, ktorý ma ťaží, pod ktorým chodím zhrbený a niet miesta ani chvíle, kedy by som si ho zložil z plec a odpočinul si.

Dnes si môžeš tento kameň zložiť z plec a vymeniť za

Ježišove bremeno. Stačí sa ho spýtať, čo on odo mňa dnes chce. S ním totiž každá povinnosť je ľahšia a každá starosť príjemnejšia. Lebo už nie je len na mojich pleciah, ale aj na Božích.

14.12. - ŠTVRTOK

Ježiš povedal zástupom: „Veru, hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ. Ale ten, kto je v nebeskom kráľovstve menší, je väčší ako on. Od dní Jána Krstiteľa podnes trpí nebeské kráľovstvo násilie a násilníci sa ho zmocňujú. Lebo všetci Proroci i Zákon prorokovali až po Jána: A on sám – ak to chcete prijať – je Eliáš, ktorý má prísť. Kto má uši, nech počúva!“

Mt 11,11-15

V Starom zákone sme prešli dlhú cestu v očakávaní Mesiáša. Poslednou postavou na hrane Starého a Nového zákona je Ján Krstiteľ. On sám sa nevie stotožniť ani s prorokom, ani s Mesiášom. Sám nevie kým je. Úplne nechápe ani svoje poslanie. Vie len toto: som hlasom, ktorý kričí v púšti „pripravte cestu Pánovi“.

Aj my sa stávame „hlasom“. Nie vždy presne vieme, čo chceme povedať. Nie vždy

odhadneme situáciu. A predsa aj náš hlas môže niekoho povzbudiť, potešiť, rozveseliť. Náš hlas hovorí o tom, akí sme a ako milujeme.

15.12. - PIATOK

Ježiš povedal zástupom: „Komuže prirovnám toto pokolenie? Podobá sa deťom, čo vysedávajú na námestí a pokrikujú na svojich druhov: ‚Pískali sme vám, a netancovali ste; nariekali sme, a neplakali ste. ‚Prišiel Ján, nejedol a nepil, a hovoria: ‚Je posadnutý zlým duchom.‘ Prišiel Syn človeka, je a pije, a hovoria: ‚Hľa, pažravec a pijan, priateľ mýtnikov a hriešnikov!‘ No múdrosť ospravedľňuje jej skutky.“

Mt 11,16-19

Ak by sedenie na káve, rozoberanie ľudí a

ich posudzovanie bolo športovou disciplínou, určite by sme na Slovensku mali šancu na prvé miesta na majstrovstvách sveta. Vieme posúdiť všetko a všetkých. A vieme dokonale ošomrať celý svet. Srdce človeka rozpráva dvoma jazykmi. Jazykom smútku a jazykom radosti.

Dobré srdce: je smutné nad zlom a raduje sa z dobra.

Zlé srdce: nič mu nie je dobré.

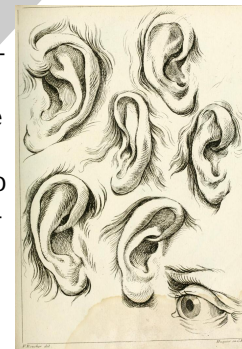
Ak máš pocit, že ti už nie je na tomto svete nič dobré, problém nie je vo svete, ale v tvojom srdci. Skús sa dnes zamerať naň a prípadne skočiť na sposed'. Uvidíš, že bude o dost' veselšie.

16.12. - SOBOTA

Keď zostupovali z vrchu, učeníci sa pýtali Ježiša: „Prečo zákonníci hovoria, že najprv musí prísť Eliáš?“ On odpovedal: „Áno Eliáš príde a všetko obnoví. Ba hovorím vám, že Eliáš už prišiel, no nespoznali ho a urobili s ním, čo chceli. Takisto bude od nich trpieť aj Syn človeka.“ Vtedy učeníci pochopili, že im hovoril o Jánovi Krstiteľovi. Mt 17,10-13

Ján Krstiteľ svojim utrpením a smrťou je predobrazom Pána Ježiša. Tak ako trpel on, bude trpieť aj Ježiš. A to kvôli farizejom, zákonníkom a politickým autoritám. Ich predstavy sa radikálne rozchádzali. Skôr či neskôr museli obidvaja naraziť na tieto predstavy autorít.

Aj dnes skôr či neskôr sa našimi kresťanskými postojmi narazíme. Nie je možné sa vyhnúť utrpeniu. A vtedy sa pripodobníme Pánu Ježišovi. Stávame sa ako On.

Spovedanie pred Vianocami 2017 PARTIZÁNSKE

16.12.2017 - SOBOTA pred 3. Adventnou nedeľou:

10.30 – 11.30	V. Uherce
10.30 – 11.30	Pažiť
13.30 – 15.00	Horná Ves
13.30 – 15.00	Radobica
14.00 – 15.00	V. Kršteňany
14.00 – 15.00	M. Kršteňany

17.12.2017 - 3. ADVENTNÁ NEDEĽA:

14.00 – 16.00	Oslany
14.00 – 15.00	Šimonovany

18.12.2017 - PONDELOK:

10.30-12.00	Bystričany
14.00-15.30	Bystričany

19.12.2017 - UTOROK:

15.00 – 16.30	Z. Kostol'any
15.00 – 16.30	Kamenec

21.12.2017 - ŠTVRTOK:

15.00-16.30	Kolačno
15.00-16.30	Čereňany
15.00-16.30	Chalmová

22.12.2017 - PIATOK pred 4. Adventnou nedeľou:

16.00 – 17.30	Šípok
---------------	-------

23.12.2017 - SOBOTA pred 4. Adventnou nedeľou:

10.00 – 12.00	Partizánske – mesto
14.00 – 16.00	Partizánske - mesto

2. adventná NEDEĽA

Začiatok evanjelia Ježiša Krista, Božieho Syna. Prorok Izaiáš napísal: „Hľa, posielam svojho posla pred tvou tvárou a on ti pripraví cestu. Hlas volajúceho na

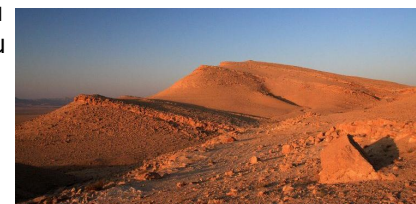
púšti: „Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky!“ Ján bol na púšti, krstil a hlásal krst pokánia na odpustenie hriechov. Prichádzala k nemu

celá judejská krajina i všetci Jeruzalemčania. Vyznávali svoje hriechy a dávali sa mu krstiť v rieke Jordán. Ján nosil odev z ťavej srsti a okolo bedier kožený opasok. Jedával kobyľky a lesný med. A hlásal: „Po mne prichádza mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden ani zohnúť sa a rozviazať mu remienok na obuvi. Ja som vás krstil vodou, ale on vás bude krstiť Duchom Svätým.“

Mk 1,1-8

Púšť je miestom samoty a ticha. A do tohto ticha zaznieva hlas: „Pripravte cestu

Pánovi, vyrovnajte mu chodníky.“ Je to jedna z najtypickejších výziev v advente. Pripraviť cestu Pánovi, lebo prichádza. Lebo už čoskoro sa narodí. Príde medzi nás ako malý Ježiško.

Potrebujeme túto vetu dostať hlbšie do srdca. Započúvať sa do nej, nech nám prenikne do špiku kostí. Môžeme si ju opakovať zrána, na ceste do kostola, či skôr ako pôjdeme spať. Zasejme si ju do duše ako malé semiačko, ktoré postupne bude rásť. Niet nič krajšieho ako, keď si nás Božie Slovo samo pripraví na Vianoce.

11.12. - PONDELOK

Keď v istý deň Ježiš učil, sedeli pri ňom farizeji

a zákonníci, čo poprichádzali zo všetkých galilejských a judejských dedín i z Jeruzalema; a mal od Pána moc uzdravovať. Tu muži priniesli na nosidlách človeka, ktorý bol ochrnutý, a pokúšali sa dostať ho dovnútra a položiť pred neho.

Ale keď pre zástup nenašli priechod, kadiaľ by ho vniesli, vyšli na strechu a cez povalu ho na lôžku spustili priamo pred Ježiša. Keď videl ich vieru, povedal:

„Človeče, odpúšťajú sa ti hriechy.“ Tu zákonníci a farizeji začali uvažovať: „Ktože je to, že sa takto rúha?! Kto môže okrem Boha odpúšťať hriechy?“ Keďže Ježiš poznal ich myšlienky, povedal im: „O čom to premýšľate vo svojich srdciach? Čo je ľahšie – povedať: ‚Odpúšťajú sa ti hriechy,‘ alebo povedať: ‚Vstaň a choď?‘ Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má na zemi moc odpúšťať hriechy“ – povedal ochrnutému: „Hovorím ti: Vstaň, vezmi si lôžko a choď domov!“ A on hneď pred ich očami vstal,